

Dosarul nr. 2ra-871/2023
2-22065498-01-2ra-22062023

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (jud.: V. Robu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.: A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Stela Procopciuc
Oxana Parfeni
Mariana Ursachi

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Diana Moraru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Moraru
împotriva lui Veaceslav Moraru privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor
minori în sumă bănească fixă, încasarea cheltuielilor suplimentare suportate și cele
viitoare pentru întreținerea copilului, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă:

La 11 mai 2022, Diana Moraru a depus cerere de chemare în judecată împotriva
lui Veaceslav Moraru privind încasarea pensiei în sumă bănească fixă de 1500 de lei
lunar pentru întreținerea copilului minor XXXXXX XXXX, născută la XX XXXX
XXXX și în sumă bănească fixă de 1000 de lei pentru întreținerea copilului minor
XXXX XXXX, născut la XX XXX XXX, încasarea cheltuielilor suplimentare de
întreținere deja suportate pentru copilul minor Moraru Ștefan, încasarea din contul lui
Veaceslav Moraru în beneficiul Dianei Moraru a cheltuielilor suplimentare viitoare de
întreținere a copilului minor XXX XXXX în cuantum de 2500 de lei lunar, începând
cu luna iunie 2022, precum și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei
a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin hotărârea din 29 iunie 2021 a
Judecătoria Drochia, sediul Central a fost desfăcută căsătoria, încheiată între părți la
XX octombrie XXX, fiind stabilit domiciliul copiilor minori comuni din căsătorie a
fiicei XXXXXX XXXX, născută la XX XXXX XXXX și a fiului XXXX XXXX,
născut la XX XXX XXX, cu mama lor, Diana Moraru.

A susținut reclamanta că, copiii se află la întreținerea dânzei, iar începând cu luna
martie anul 2022 pârâtul refuză să aloce benevol, regulat, mijloace de întreținere
copiilor săi. Astfel, dânzei îi este greu de una singură să facă față nevoilor cotidiene de
întreținere a copiilor - procurarea hainelor, încălțăminte, rechizitelor pentru instruire,
produselor alimentare și consideră că pârâtul urmează să contribuie și el, fiind la fel
părinte. Or, starea materială a pârâtului este favorabilă, deținând surse de venituri în

România, având permis de muncă.

Conform informației de pe site-ul Biroului Național de Statistică, minimul de existență mediu în anul 2020 (primul semestru) pentru un copil în vârstă de la 7 la 17 ani a constituit în total 2261,5 de lei lunar, iar pentru un copil în vârstă de la 1 la 6 ani a constituit în total 1739,5 lei lunar.

A considerat reclamanta că, pârâtul trebuie obligat la plata a cel puțin 1/2 din sumele minime necesare existenței copilului său, având posibilitatea să răspundă integral cerințelor formulate în acțiune, în quantum peste limita minimă, ținând cont de potențialul său financiar.

A menționat reclamanta că, fiul XXXXX XXXX prezintă risc înalt pentru XXX (XXXXXXXXXXXX), fiind nevoită să întreprindă toate măsurile posibile care ar permite pentru incluziunea copilului, sporirea calității vieții lui, neaplicarea căroră conduce la consecințe iremediabile, inclusiv pe termen lung. În acest scop, de 3 ori pe săptămână, se deplasează cu mașina pe direcția Drochia - Bălți - Drochia, unde consultă un XXXXX în domeniu, care petrece cu copilul consultațiile necesare, suportând cheltuieli considerabile pentru transport și serviciile respective.

A mai susținut reclamanta că, pârâtul urmează a fi obligat la plata a 1/2 din cheltuielile suplimentare suportate și nerecuperate, precum și a celor care urmează a fi suportate. Fiecare deplasare și consultație reprezintă cheltuieli în quantum de 420 de lei, de unde rezultă că pentru o săptămână se cheltuie 1260 de lei, iar, pentru 4 săptămâni în decursul unei luni are nevoie de mijloace suplimentare pentru întreținerea fiului în quantum de cel puțin 5040 de lei ($1260 \times 4 = 5040$).

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată din 12 octombrie 2022, avocatul Vergiliu Rusu în interesele Dianei Moraru a formulat cerere de concretizare pretențiilor, solicitând încasarea cheltuielilor suplimentare suportate pentru întreținere în sumă de 11 550 de lei (f.d. 58).

Prin hotărârea din 14 octombrie 2022 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea înaintată de Diana Moraru. S-a încasat de la Veaceslav Moraru în beneficiul Dianei Moraru pensia pentru întreținerea copiilor minori XXXXXXXX, în sumă bănească fixă în mărime de 1000 de lei lunar, XXXXXXXX, în sumă bănească fixă în mărime de 1200 de lei lunar, începând cu data de 11 mai 2022 până la atingerea majoratului copilului sau până la schimbarea situației materiale a părților. S-a încasat de la Veaceslav Moraru în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 792 de lei. S-a încasat de la Veaceslav Moraru în beneficiul Dianei Moraru, cheltuielile de asistență juridică proporțional pretențiilor admise, în mărime de 1833,33 de lei. În rest cerința privind încasarea cheltuielilor suplimentare suportate și viitoare pentru întreținerea copilului, s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 77; 86/93).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 14 octombrie 2022, Diana Moraru a declarat apel nemotivat (f.d. 97), iar la 20 decembrie 2022 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 14 octombrie 2022 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond, cu adoptarea unei hotărâri noi de admitere a pretenției privind încasarea cheltuielilor suplimentare deja suportate de întreținere a minorului și a cheltuielilor suplimentare viitoare de întreținere a copilului minor XXXX XXXX în quantum de 2500 de lei lunar, începând cu luna iunie 2022, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată (f.d. 98/101).

Prin decizia din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat

de Diana Moraru și s-a menținut hotărârea din 14 octombrie 2022 a Judecătoriei Drochia, sediul Central (f.d. 144; 145/149).

Instanța de apel, în temeiul art. 373 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, a verificat temeinicia hotărârii primei instanțe în partea contestată de parte ce ține de încasarea cheltuielilor suplimentare de întreținere a copilului.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a constatat că situația juridică care generează obligația părinților să suporte cheltuielile suplimentare de întreținere a copilului, în baza art. 79 din Codul familiei, survine în caz de litigii și de circumstanțe excepționale cum este boală gravă, mutilare a copilului minor sau a celui major inapt de muncă, necesitatea achitării cheltuielilor privind îngrijirea acestora, etc., până la însănătoșire.

Subsecvent, instanța de apel a constatat că, Diana Moraru a argumentat că solicită compensarea cheltuielilor suplimentare în legătură cu faptul că, fiul Ștefan Moraru prezintă risc înalt pentru XXX (XXXXXXXXXX) și pentru a spori calitatea vieții lui, de 3 ori pe săptămână se deplasează cu mașina în direcția Drochia-Bălți-Drochia, unde consultă un XXXXXXXX în domeniu, care petrece cu copilul consultații necesare. Fiecare deplasare costă 420 de lei, de unde pentru o săptămână cheltuie 1260 de lei, iar pentru 4 săptămâni 5040 de lei.

În virtutea acestui fapt instanța de apel a conchis că prima instanță corect a reținut că tulburarea de spectru autist (TSA) este o dizabilitate complexă de dezvoltare care afectează comunicarea, interacțiunea socială și comportamentul. Este o afecțiune care se menține pe tot parcursul vieții. În lista defectelor și bolilor ce servesc drept bază pentru determinarea dizabilității, aprobată prin Ordinul comun al MMPSF, MS și ME nr.13/71/41 din 28 ianuarie 2013 „Cu privire la aprobarea criteriilor de determinare a dizabilității la copii în vârstă de până la 18 ani”, autismul este menționat ca fiind o dizabilitate severă.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a notat că, cheltuielile suplimentare pentru copilul minor, conform art. 79 din Codul familiei, se încasează până la îmbunătățirea stării sănătății copilului minor și nu până la menținerea gradului de invaliditate, deoarece în cazul invalidității atât a copilului minor, cât și al copilului major inapt de muncă se va încasa pensia de întreținere a acestora și nu cheltuielile suplimentare generate de circumstanțe excepționale.

Astfel, în sensul normei enunțate, instanța de apel a stabilit că, prima instanță corect a constatat că situația de fapt descrisă în acțiune nu poate fi întemeiată pe prevederile art. 79 din Codul familiei, prin intermediul căruia se compensează cheltuielile suportate de un părinte pentru situații excepționale de boală gravă, mutilare, etc., cheltuieli se încasează pentru perioada până la îmbunătățirea stării sănătății.

La caz, instanța de apel a conchis că, datorită naturii afecțiunii pe care o prezintă copilul minor XXXXX XXXX aflat la întreținerea Dianei Moraru, îmbunătățirea stării sănătății nu este un fapt care ar putea surveni, or, afecțiunea este pentru tot parcursul vieții, prin urmare solicitarea încasării cheltuielilor suportate și viitoare în legătură cu circumstanțe excepționale, prevăzută la art. 79 din Codul familiei, nu este întemeiată, deoarece circumstanțele de fapt descrise nu se încadrează în această noțiune.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar motivele invocate de apelant sunt

neîntemeiate, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărârea primei instanțe.

La 23 mai 2023, prin intermediul oficiului poștal (f.d.162), Diana Moraru a declarat recurs împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei contestate și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei hotărâri noi de admitere a pretenției privind încasarea cheltuielilor suplimentare deja suportate de întreținere a minorului și a cheltuielilor suplimentare viitoare de întreținere a copilului minor XXXX XXXX în cuantum de 2500 de lei lunar, începând cu luna iunie 2022, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, recurenta și-a manifestat dezacordul cu soluția instanțelor ierarhic inferioare în partea respingerii acțiunii, reiterând în acest sens circumstanțele de fapt și de drept din acțiune și cererea de apel.

Suplimentar a invocat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia aplicată, s-a interpretat eronat legea, s-a comis alte încălcări decât cele indicate la alin. (3) al art. 432 din Codul de procedură civilă, ce constituie temei pentru declararea recursului întrucât s-a produs aprecierea arbitrară a probelor.

A susținut recurenta că, instanța de apel a omis elucidarea circumstanțelor importante, potrivit căreia necesitatea încasării cheltuielilor suplimentare suportate și viitoare pentru întreținerea copilului minor este dictată de interesele copilului, care prezintă o măsură de urgență solicitată de către părintele căruia i-au fost încredințat copilul, nefiind timp pentru amânări și interpretări greșite.

A mai menționat recurenta că, deși, instanțele de judecată ierarhic inferioare constată că TSA este o maladie din șirul cele cu dizabilitate severă, în argumentarea respingerii cerinței de încasare a cheltuielilor suplimentare se axează mai mult pe aspecte medicale și lansează prognoze în funcție de care decide aplicarea sau neaplicarea normei materiale.

Astfel, a susținut că concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare sunt în contradicție cu dreptul la viață al copilului și la un mod de trai sănătos, or, prin motivarea hotărârii instanțele ierarhic inferioare dau de înțeles că nici o măsură de remediere nu va fi eficientă în raport cu maladia, astfel depășindu-se atribuțiile unei autorități judecătorești și dându-se și evaluări de riscuri care trebuie să fie atribuțiile specialiștilor de profil. Hotărârile judecătorești deja emise privează copilul de posibilitățile elementare oferite de știința de azi la ameliorarea situației, la accesarea spre o incluziune mai facilă a minorului, care inevitabil trebuie să-i influențeze calitatea vieții.

În acest context, a mai susținut că, instanța de fond în mod eronat califică o maladie care reprezintă dizabilitate severă ca fiind una mai puțin gravă sau nu atât de gravă pe care a avut-o în vedere legislatorul la situația din 26 octombrie 2000 când a fost adoptat Codul familiei ce conține art. 79. De altfel, prevederile acestei norme trebuie interpretate extensiv și în privința maladiilor grave, pentru care se aplică grad de dizabilitate severă în temeiul unor acte normative aprobate mult mai târziu (a se vedea Ordinul comun al MMPSF, MS și ME nr. 13/71/41 din 28 ianuarie 2013 „Cu privire la aprobarea criteriilor de determinare a dizabilității la copii în vârstă de până la 18 ani”, unde autismul este menționat ca fiind o dizabilitate severă). Or, o maladie care determină o dizabilitate severă nu poate să nu fie una gravă.

A mai considerat recurenta că întru aplicarea prevederilor art. 79 din Codul

familiei, nu este necesară prezența tuturor condițiilor enumerate în conținutul acestuia, ci cel puțin a uneia dintre ele, - boala gravă, - iar autismul reprezentând temei pentru stabilirea gradului de dizabilitate severă fără îndoială este o afecțiune de asemenea anvergură, iar intimatul, fiind la fel părinte pentru copilul cu dizabilități, începând cu luna martie 2022 nu acordă mijloace de întreținere și nici careva surse suplimentare pentru acest copil.

Drept urmare, recurenta a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare interpretând eronat normele de drept și neelucidând circumstanțe care au importanță pentru justa și obiectiv soluționare a cauzei, au admis neaplicarea art. 79 din Codul familiei în speța dată, formulând concluzii contradictorii cu circumstanțele cauzei, și au emis hotărâri care atentează la drepturile copilului, interesele căruia trebuie să fie primordiale. De asemenea a notat că soluțiile emise deja sunt contrare și altor acte normative cum ar fi: art. 18, art. 27 alin. (2) din Convenția cu privire la drepturile copilului, adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 29 noiembrie 1989, intrată în vigoare la 02 septembrie 1990, art. 18 din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat public la 16 martie 2023.

Decizia motivată din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți a fost recepționată de recurenta Diana Moraru, la 16 mai 2023, fapt confirmat prin avizul de recepție DS8005185706AS, anexat la materialele cauzei (f.d.153).

Astfel, recursul declarat de către Diana Moraru, la data de 23 mai 2023, prin intermediul oficiului poștal, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 23 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimatului Veaceslav Moraru, copia recursului declarat de către Diana Moraru, împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței (f.d.165).

La 21 iulie 2023, avocatul Grigore Postovanu, în numele și interesele lui Veaceslav Moraru a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Diana Moraru, cu menținerea deciziei din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 14 octombrie 2022 a Judecătoriei Drochia, sediul Central (f.d. 167/169).

La 27 februarie 2024, prin intermediul poștei terestre (f.d.207), Diana Moraru a depus cerere de recurs suplimentar, prin care a solicitat că concomitent cu examinarea recursului depus de ultima, în data de 23 mai 2023, împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, să fie luate în considerație prevederile art.4 lit.a), d), i), art.5 alin.(1), (5) și (6), art.11 alin.(1), art.12 alin.(1), art.13 alin.(1) și (2) și art. 31 alin.(1) și (2) din Legea nr.370 din 30 iunie 2023 privind drepturile copilului, publicată în Monitorul Oficial Nr.488-491, în data de 21 decembrie 2023.

La 04 martie 2024, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimatului Veaceslav Moraru, copia recursului suplimentar

declarat de către Diana Moraru, împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți, pentru cunoștință (f.d.208).

Deși, la 13 martie 2024, Veaceslav Moraru a recepționat copia recursului suplimentar, fapt confirmat prin avizul de recepție DSXXXXXXAS (f.d.209), acesta nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință suplimentară, prin care să-și expună opinia referitor la recursul suplimentar depus de Diana Moraru împotriva deciziei din 16 martie 2023 a Curții de Apel Bălți.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

În această consecvență, se deduce că, admisibilitatea recursului depus de Diana Moraru împotriva deciziei din 16 martie 2023 Curții de Apel Bălți, va fi examinat în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de Diana Moraru este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în

vigoare la data declarării recursului.

Din analiza recursului declarat rezultă că, Diana Moraru a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 23 mai 2023.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiurile de drept prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și anume lit. a) - nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și lit. c) – interpretarea eronată a legii, nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

În context, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat de către Diana Moraru, nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Diana Moraru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Diana Moraru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi